Rub a líc - Petra Janů

Nevěřím že se ztrácíš sliby tvý už dávno znám
Nebrečím jenom platím jen se ptám proč právě já
Nocí se plíží prázdnota mlčících stínů
Snad je ten vítr ukrývá se v záclonách – jsem samotná

Beru telefon já vím že mi zavoláš ty mý řeči tvý řeči dávno znáš
Proč se hádat máme ještě dál osud právě nám jen pár dnů dal
Slova nám někdy lžou jindy jsou pouhou myšlenkou skrytých přání o nás dvooou
Tak, co s tím teď dál osud právě nám ke štěstí jen lásku přál

Nevěřím že odcházíš to už víckrát neříkej jeéé
Nebrečím jen mě mrazí kdo z nás to vlastně víc chtěl ouo
Bytem svým bloudím nevím jak to zpátky vzít
Snad jen ten vítr ukrývá se v záclonách – jsem samotná

Beru telefon já vím že mi zavoláš ty mý řeči tvý řeči dávno znáš
Proč se hádat máme ještě dál osud právě nám jen pár dnů dal
Slova nám někdy lžou jindy jsou pouhou myšlenkou skrytých přání o nás dvooou
Tak, co s tím teď dál osud právě nám ke štěstí jen lásku přál

Bez lží a hádek jak moc chtěli jsme životem jít
Náhle ledy se rozlomí pak už to nejsme my víc
Jen rub a líc

Beru telefon já vím že zavoláš ty mý řeči tvý řeči dávno znáš
Proč se hádat máme ještě dál osud právě nám jen pár dnů dal
Slova nám někdy lžou jindy jsou pouhou myšlenkou skrytých přání o nás dvooou
Tak, co s tím teď dál osud právě nám ke štěstí jen lásku přál
... ke štěstí jen lásku přál
... ke štěstí jen lásku přál